

- по охвату ожидаемой доли рынка — локальные, системные, стратегические;

- по инновационному потенциалу и степени новизны — радикальные, комбинаторные, совершенствующие.

Для успешного управления инновационной деятельностью менеджеру необходимо отличать собственно инновации от несущественных видоизменений в продуктах, технологиях, а также от реорганизаций (незначительные внешние изменения продукта без существенных изменений его потребительских свойств, изменение параметров технологического процесса без экономического эффекта, создание новых управленческих структур без разработки стратегических направлений и т. д.) .

Новизну инноваций оценивают как по технологическим параметрам, так и с рыночных позиций.

Комплексный характер инноваций, их разнообразие и многосторонность требуют серьезной разработки и обоснованной классификации.

Инновации вызывают к жизни некоторые весьма серьезные проблемы. Они ведут к досрочному моральному устареванию элементов производственной системы при сохранении их нормального физического состояния, требуют осуществления нововведений в смежных областях, что нарушает стабильность и установившееся «статус-кво».

Список используемых источников: 1. <http://innovation-management.ru> 2. Экономика и управление инновационной деятельностью: Учебник/Под ред. проф. Перервы П.Г., проф. Вороновского Г.К., проф. Меховича С.А., проф. Погорелова Н.И.- Харьков: НТУ «ХПИ», 2009. 3. Экономика предприятия: Учебник для вузов / Под ред. проф. В.Я. Горфинкеля, проф. В.А. Швандара.-4-е изд., перераб. и доп.- М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2010

С.М. ДАРОВСЬКИХ, магістрант, м. Харків, НТУ «ХПІ»

КОНСАЛТИНГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК НЕОБХІДНИЙ ЕЛЕМЕНТ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ

Розвиток економіки будь-якої держави в наш час вимірюється здатністю до швидкого реагування на зміни як зовнішнього(світового), так і внутрішнього(національного) середовища, шляхом адаптування чи вдосконалення існуючих процесів, і, розробки, створення та поширення нововведень.

Зростання економіки може бути досягнуто лише при комплексному нововведенні заходів технічного(нові продукти, технології, енергія, конструкційні матеріали, обладнання і т.п.), організаційного(нові методи і форми), економічного(методи господарського управління наукою, виробництвом), соціального(різні форми активізації людського чинника, включаючи професійну підготовку і створення сприятливих умов праці та побуту працівників), юридичного(нові закони оподаткування та правові акти для підприємств) характеру.

Далеко не всі організації здатні самостійно розроблювати та впроваджувати інноваційні рішення для свого розвитку. Держава також не може всебічно впливати на інноваційний розвиток національної економіки. Тому існує доцільна необхідність залучення професійних організацій, метою яких буде підвищення ефективності бізнесу замовника – консалтингових компаній.

Консалтинг вирішує питання управлінської, економічної, фінансової, інвестиційної діяльності організацій, стратегічного планування, оптимізації загального функціонування компанії, ведення бізнесу, дослідження і прогнозування ринків збуту, руху цін і т.д. Іншими словами, консалтинг - це будь-яка допомога, що надається зовнішніми консультантами, вирішення тієї чи іншої проблеми.

Основна мета консалтингу полягає в поліпшенні якості керівництва, впровадження інноваційного розвитку, підвищення ефективності діяльності компанії в цілому і збільшення індивідуальної продуктивності праці кожного працівника.

Консалтингова організація за своєю суттю це специфічний учасник ринкових відносин. Його діяльність оснований на пошуку проблем та резервів розвитку підприємств – замовників. В усіх, без виключно, консалтингових фірмах працюють висококваліфіковані спеціалісти з різноманітних галузей економіки. Вони ставлять перед собою задачу підвищити ефективність бізнесу замовника такими засобами: розробка плану інноваційного розвитку; залучення інвестицій/ пошук інвестора; вдосконалення організаційної структури; аналіз фінансової діяльності(затрати, собівартість, дохід, прибуток)/розробка плану фінансування; аналіз ефективності основної діяльності; відповідність кадрового забезпечення

процесу виробництва/ пошук більш відповідних для підприємства працівників; навчання та підвищення кваліфікації існуючих працівників; розробка інноваційних проектів для існуючих підприємств, та бізнес-планів для створення нових; ефективні шляхи інвестування діяльності а також цінних паперів; маркетингові плани, реклама та збуту; вдосконалення і рекомендації що до сфери управління, то що.

Замовником консалтингових послуг може виступати не тільки приватні особи, але і держава.

З вище наведеного можливо зробити висновок, що консалтингові організації допомагають суб'єктам господарської діяльності значно підвищити ефективність свого бізнесу(як традиційного, так і інноваційного), а вони, насамперед, визначають напрямки і рівень розвитку як інноваційної економіки, так і національної економіки в цілому.

О.М. ДМИТРЕНКО, аспірантка, м. Харків, НТУ «ХПІ»

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ НАУКОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

У вищих навчальних закладах (ВНЗ) України реалізовується концепція державної наукової, науково-технічної і інноваційної політики, яка передбачає перехід від тактики збереження наукового потенціалу університетів до його ефективного використання, переходу від моделі «витратної науки» до реальної комерціалізації наукових знань та досягнень. Аналіз наукової діяльності ВНЗ дозволяє виділити важливі результативні форми реалізації наукового потенціалу ВНЗ: це створення наукових продукції, послуг, об'єднань, форумів, інновацій, шкіл та національних центрів. Всі види ресурсного забезпечення цих категорій наукової діяльності становляться об'єктами управління при операційній, тактичній і стратегічній діяльності університету.

Науковою продукцією вважаються результати наукової діяльності, які містять нові знання або рішення та призначені для реалізації. Серед її видів виділимо науково-технічну продукцію, технологічні процеси, продукцію інтелектуальної власності, інновації. Основними науковими послугами є